

var nok, fordi jeg lige var kommet hjem ugen forinden, og det første spørgsmål, jeg fik af tv-folkene, var: Er det her prisen værd? Og det næste spørgsmål var: Bør vi ikke trække de 500 danske soldater tilbage?

Mit svar var klart: Nej. Vi gør jo en forskel, en kæmpe forskel. Vi har ca. 530 soldater dernede, med hjælp fra 55 litauere og 300 englændere, som er underlagt obersten, og der har vi et ansvarsområde på størrelse med Jylland, hvor der bor ca. 200.000 mennesker.

Da jeg og hr. Per Kaalund og hr. Søren Krarup for en måned siden besøgte dem, kunne jeg konstatere forskellen fra sidst, jeg var dernede et år før. Dengang var der ikke elektricitet. Der var ikke vand. Der var ingen skoler, der fungerede. Og der var slet ikke byråd. Nu var der elektricitet – og det er et område på størrelse med Jylland – der var vand, der var åbnet to hospitaler, stort set alle folkeskoler fungerede, og i tre byer, store provinsbyer, havde man afholdt åbne, demokratiske valg. Jo, der var virkelig sket noget.

Lad mig så slutte med at nævne et citat fra en avis. Der er nok mange, der læser Berlingske Tidende, enten fordi man kan lide den eller det modsatte. Jeg kan lide den. Der er en ung reserveofficer, Daniel Risager, nede i Irak, der skriver hver tiende dag, og han sluttede sit brev forleden dag med at skrive:

»Selvfølgelig savner jeg dem derhjemme. ... Jeg har ikke fortrudt, at jeg er taget herned. Tværtimod. ... det er en stor følelse at vide, at jeg gør en forskel ... Men det betyder også meget for os udsendte, at der er opbakning til vores mission derhjemme, både i befolkningen og politisk. ... Vi må gøre det her arbejde færdigt på en ordentlig måde. ... man kan ikke retfærdiggøre at lade Irak og dets befolkning i stikken nu.«

Det er godt sagt af en ung soldat med holdninger, og jeg og den konservative folketingsgruppe er enige.

Kl. 13.40

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og beder ham om at blive stående. Den første, der har bedt om en kommentar, er hr. Keld Albrechtsen, og efter ham kommer hr. Villy Søvnald, hr. Jeppe Kofod og hr. Per Kaalund.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg gerne spørge hr. Helge Adam Møller, som siger, at der ikke er tale om en besættelses-

magt, om hr. Helge Adam Møller er opmærksom på, at det er der altså overordentlig mange irakere der mener at der er.

Så vil jeg også godt spørge: Hvis det er sådan, at det viser sig, at et flertal af befolkningen i Irak mener, at det rent faktisk er en besættelsesmagt, har hr. Helge Adam Møller og den danske regering så ikke et betydeligt forklaringsproblem, for hvem afgør, om en krigsmagt, der står i et fremmed land, er en besættelsesmagt? Afgøres det af besættelsesmagten, eller afgøres det af befolkningen i det pågældende land?

Jeg tror, at alle må erkende, at det afgøres af befolkningen i det pågældende land, og der er altså ikke noget, der tyder på, at den befolkning, der er i Irak, vil give et mandat til at kalde det andet end en besættelsesmagt.

Så vil jeg godt spørge, når vi så snakker om demokrati: Vil Det Konservative Folkeparti garantere, at alle befolkningsgrupper kommer til at deltage fuldt ud i de valg, der nu skal foregå, at valgene kun bliver gennemført, hvis det er forsvarligt at gennemføre dem, og at der ikke gennemføres et skinvalg, et manipuleret valg, hvori dele af befolkningen, f.eks. sunnimuslimerne, ikke deltager, men som så bagefter skal tvinges til at underkaste sig en regering, de ikke føler er legitim, således at tragedierne kan fortsætte i al uendelighed? Vil hr. Helge Adam Møller garantere det?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det var to spørgsmål, lad mig tage det første først.

Den danske regerings holdning er jo krystalklar, og det har den været, lige siden vi indsatte den nye irakiske overgangsregering. Hvis den irakiske regering beder Danmark om at trække sine styrker ud, så trækker vi dem ud. Hvis FN ændrer sin resolution 1546 og siger, at de ikke ønsker, at der skal være udenlandske militære styrker i Irak, så trækker vi dem ud.

Nu kommer der et frit valg til januar, og når det valg er overstået, skal man jo vælge et nyt parlament, og de skal lave en grundlov osv. og en ny regering. Hvis det nye parlament og den nye regering med et flertal – ligesom i Danmark – vedtager, at de ikke ønsker danske styrker mere, så siger vi o.k. og trækker os ud. Vi er jo demokrater.